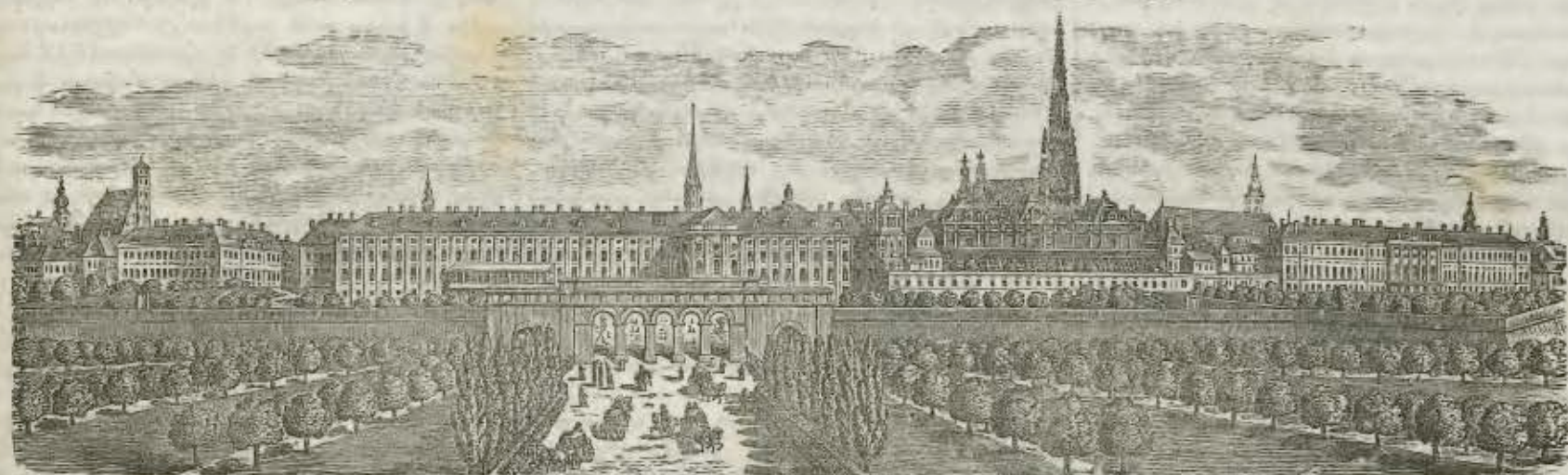

1848

ᐱᓪᓯ ᑭᓴᕐᓂᓄᓐ 26 ᐳᐅᑦᓲᑦᓂᓄᓐ

Նոյն արքիեպսոսը ամօսյա ՉՅին հոս պիտի հասնէր, ուստի եւ գնիրք մեծ համարաւեանք ու պատուով ընդունելու համար շատ պատրաստութիւններ եղան, գրեթէ բոլոր քաղաքը ոտքի վրայ էր բայց նոյն որը չեկաւ, ամօսյա ՉՅին հասաւ, ու մեծ տխրով ընդունուեցաւ։ Ժողովուրդը նոյն վիշտով պաշտօնն առջւել երաժշտութիւն ըրաւ։ Արքիեպսոսը ներքին գործոց պաշտօնէն ազգային պահապաններուն մեծերը, եւ առանցիկներն, ազգային պահապաններէն ու քաղաքացիներէն կազմուած ժողովքին քանի մը անգամները խնդիրները, ու իրենց փոխմեծ ու ըսած ծառայութիւնները քննեց։ Արքիեպսոսը զինքն սիրով ընդունեցաւ։ Մինչեւ հիմա ըստմանքս միայն շատ հարգուող եղաւ ու իրենց յանձնարար ու մասնաւոր կերպով մի հիմնարկ խորհրդանալը պիտի բացուի, իրենց պաշտօնը սիրով զննեալ։

Իսկ քին 4000 ակույն անկերը, որ կնծի անհնա-
տուը եղան, յանձն տոին մեղին դէմ՝ երէք ամիս
չպատկերաբանիլու, ու իմ պաշտօնակալին զուտ առաջ

* Կարէ Գլխաւոր քաղաքը Յունիս 1365 Լաւաքաղաքը՝ Պ.Է. շինող տառած առնելուն, Կրտէ, 5000 զիւրաք առ մեռէ, ունեցան։ Ըս խառն, որոքով շաքաւաքը ուղանք հիւր հյաւ, յարմար է, ինչու որ երկէ 84 — 26,000 Լաւաքաղաքին հիւր 5000ը մեռան կամ վրաւաքաղաքն, ուրէ է որ Վ ճաղաք մէկն Ուրը մեռած կամ վրաւաքաղաքն է, որն որ յարմարաւոր աշխատանայի արտէ է։ Խառնաբաշտ որոտարկանին մէջ հայեալ 200ն Ուրը մեռած էր, եւ յարմարէ է որ Վ ինչինչոյն առնաւէլուն որոտարկաբաշտը՝ դանէ այնպիսի արեւաւոր ճաղ քաղաքն Խառնաբաշտը քաղաքաբաշտը, որուն մէջ Լաւաքաղաքը, Խառնաբաշտն յարմարեցին։

